

การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ
จังหวัดสมุทรสาคร

THE INTERNAL QUALITY ASSURANCE OPERATION
OF PRIVATE NON-FORMAL EDUCATION SCHOOLS
IN SAMUT SAKHON PROVINCE

ปริญญ วังษ์เชิดขวัญ^{1*}, สุตทิวรรณ ตันติโรจนางค์² และ ศศิธร บัวทอง³

Parinya Wongcherdkwan^{1*}, Suttiwan Tuntirojanawong² and Sasitorn Boulton³

หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

นนทบุรี ประเทศไทย^{1*,2,3}

Master of Education in Educational Administration, School of Educational Studies,

Sukhothai Thammathirat Open University, Nonthaburi, Thailand^{1*,2,3}

Email: ceo@gelschool.com

Received: 2018-02-12

Revised: 2019-05-28

Accepted: 2019-05-31

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร (2) เปรียบเทียบการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จำแนกเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียน โดยกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้รับใบอนุญาต ผู้บริหารสถานศึกษา และครู/ผู้สอน จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราการประเมินข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวน ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติมาก คือ การมีครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตนเหมาะสมกับวิชาชีพครู และเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยในการปฏิบัติต่ำสุด คือ การมีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนเหมาะสม และใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงานของโรงเรียนได้ และการมีบริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่

ผู้เรียนทั่วถึงและเพียงพอ เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร กับเพศ อายุ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียน โดยภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษาและครู/ผู้สอนมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การประกันคุณภาพ โรงเรียนเอกชนนอกระบบ สมุทรสาคร

ABSTRACT

The objectives of this study were (1) quality assurance in informal schools and (2) comparison of quality assurance activities within non-formal schools, gender, age, education workplace and school groups. The samples are 92 personnels. The research instrument was a questionnaire. Data was analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and One-way ANOVA. The research found implementation of quality assurance in informal schools. The overall is at the highest level. The most average subject in the class is the teacher who has the knowledge and ability to teach and behave appropriately to the teacher. The lowest average practice is to have a good school philosophy and goals and to use them as a guideline for school operations and the services and welfare provided to the students thoroughly and sufficient. When comparing the differences between quality assurance practices in non-formal private schools Samut Sakhon with gender, age, job placement, the school administrators and teachers had different behaviors at the 0.05 level of significance.

Keywords: Quality Assurance, Non-formal Private Schools, Samut Sakhon

บทนำ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษาเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และจะต้องสร้างความพึงพอใจของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมโดยทั่วไป ทั้งนี้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต้องอาศัยความรับผิดชอบ

ร่วมทั้งในระดับประเทศ และระดับสถานศึกษา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ หลักสูตรสี่การสอนและเทคโนโลยี การประเมินผลผู้เรียน การพัฒนาครู การประเมินคุณภาพสถานศึกษาและการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษา ที่เชื่อมโยงกับทักษะ สำหรับศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ต้องอาศัยแนวคิดและ

ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา การเรียนรู้ และการสอนเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (Rattana, 2011) การพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในทุก ๆ ระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นรากฐานสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชน ตลอดจนประชาชนในสังคมให้ได้มีความรู้ความสามารถและทักษะในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน

การประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะเป็นระบบที่สร้างความมั่นใจให้ทั้งผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ตลอดจนผู้ปกครองชุมชน และสังคมเชื่อมั่นได้ว่า สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้ตามมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีความรู้ ความสามารถ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด และสังคมต้องการ สืบเนื่องจากที่กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายบทบาทการจัดการศึกษาให้สถานศึกษาเป็นหน่วยรับผิดชอบจัดการ และพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นที่เชื่อมั่นและพอใจของผู้เรียน ผู้ปกครองชุมชน และสังคม ดังนั้น หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาในระบบหรือนอกระบบนั้นจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตั้งแต่การวางแผน ดำเนินงาน และตรวจสอบผลการดำเนินงานตามภาระความรับผิดชอบอย่างมีระบบ และประสิทธิภาพ และมีความร่วมมือในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาน

ศึกษาให้ประสบความสำเร็จ (Office of The Education Council, 2013)

การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัด และประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษาในการจัดตั้งโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานสำหรับโรงเรียนเอกชนประเภทนั้น ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดในเรื่องอาคารสถานที่ ผู้บริหาร ครู หรือผู้สอนหลักสูตร และสถานที่ฝึกปฏิบัติพร้อมอุปกรณ์ ความจุ นักเรียน การวัดผล และประเมินผลการเรียน และการออกประกาศนียบัตรเมื่อได้รับอนุญาตให้จัดตั้งเป็นโรงเรียนแล้ว การดำเนินกิจการของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ แต่ละแห่งจะต้องคำนึงถึงคุณภาพการศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะคุณภาพของผู้เรียนจะต้องมีหลักประกันว่า ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและเจตคติที่ดีตามจุดประสงค์ของหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนและประชาชนทั่วไป มีความมั่นใจที่จะเลือกเรียนในโรงเรียนแห่งนั้น (SuChat, 2011) ความเชื่อพื้นฐานที่สำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษานอกระบบ ซึ่งเป็นลักษณะที่โดดเด่นของประเทศไทยคือ ความเชื่อที่ว่ามนุษย์ทุกคนต้องการความสุขเป็นเป้าหมายสูงสุดของชีวิตการคิดตัดสินใจ การเลือกกระทำหรือไม่กระทำใด ๆ ล้วนใช้เหตุผล ข้อมูลประกอบการคิดอย่างรอบด้านอย่างน้อย 3 ด้าน คือ

ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ทั้งด้านร่างกาย สุขภาพ อนามัย จิตใจ ฐานะความเป็นอยู่ ข้อมูลเกี่ยวกับสังคม ทั้งสังคม วัฒนธรรม ประเพณีและสภาพแวดล้อมทางกายภาพต่าง ๆ รวมทั้งข้อมูลทางวิชาการคือความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนั้น ๆ การคิดแบบคิดเป็นจึงเป็น การใช้ข้อมูลประกอบการคิดอย่างรอบด้าน นำมาสู่การตัดสินใจเลือกที่จะเชื่อ เลือกที่จะกระทำโดยสามารถอธิบายเหตุผลของตนเองได้ ซึ่งความคิดของแต่ละคนไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน เสมอไป การจัดการศึกษานอกระบบ จึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง หัวใจสำคัญ คือการยอมรับและเคารพในการตัดสินใจของผู้เรียน ซึ่งเป็นรากฐานของความ เป็นประชาธิปไตย ในระดับพื้นฐานด้วย (Uncharee, 2008)

ความสำคัญของการประกันคุณภาพ ภายใน จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้โรงเรียน เอกชนนอกระบบ มีกระบวนการบริหารจัดการที่ดี เป็นระบบเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการได้ และเพื่อให้โรงเรียนเอกชนนอกระบบมีความเข้าใจและสามารถดำเนินงานประกันคุณภาพภายในได้ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชน ซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา และยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนนอกระบบ จึงได้จัดทำคู่มือ การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนเอกชนนอกระบบขึ้น เพื่อเสนอแนะ หลักการและขั้นตอนการดำเนินงานการประกัน

คุณภาพภายใน รวมทั้งแนวทางการดำเนินการ พัฒนาคุณภาพภายในของโรงเรียน อีกทั้ง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา เอกชนจะต้องมีการดำเนินการตรวจสอบงาน ประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ทุก ๆ 3 ปี ซึ่งผลการประเมินที่ผ่านมา พบว่า การประกันคุณภาพในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ยังอยู่ในเกณฑ์ระดับพอใช้ (The Office of the Private Education Commission, 2018) ซึ่งยังมีบางมาตรฐานที่จะต้องมีการปรับปรุง คุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่สำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้ กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาการ ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียน เอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร และ สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน โรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นแนวทางให้โรงเรียนได้ปรับปรุงการและ พัฒนาดำเนินการระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการ ประกันคุณภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชน นอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชน นอกระบบ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับ การศึกษา ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่ม โรงเรียน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสนับสนุนส่งเสริมสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนไปดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้ประสบผลสำเร็จ

2. นำข้อมูลที่ได้มาทำการปรับปรุงในเรื่องของการบริหารและการจัดสวัสดิการให้บุคลากรเพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับบุคลากร

3. นำข้อมูลที่ได้มาทำการปรับปรุงในเรื่องของอาคาร สถานที่ ห้องฝึกปฏิบัติให้มีความมีความเพียงพอและพร้อมใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งได้กำหนดประเด็นเนื้อหาที่จะทำการศึกษากลับกับการดำเนินงานที่ส่งผลต่อผลการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ แต่ละแห่งในจังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นการศึกษาการดำเนินงานตามมาตรฐานของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ) จำแนกเป็น 12 ด้าน ดังนี้

1. การมีปรัชญาและเป้าหมายของ

โรงเรียนเหมาะสมและใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงานของโรงเรียนได้

2. การมีหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน/ท้องถิ่น และสังคม

3. การมีการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

4. การมีกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนตรงตามสภาพจริง

5. การมีครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตนเหมาะสมกับวิชาชีพครู

6. การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูง

7. การมีผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

8. การมีผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ

9. การมีระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ

10. การมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับหลักสูตรและเพียงพอต่อการใช้งาน

11. การมีบริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั่วถึงและเพียงพอ

12. การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคลากรจากโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร 19 แห่ง ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต

ผู้บริหารสถานศึกษา และครู/ผู้สอน จำนวน 120 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

การดำเนินการวิจัยนี้เป็นการศึกษา การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ปีการศึกษา 2560

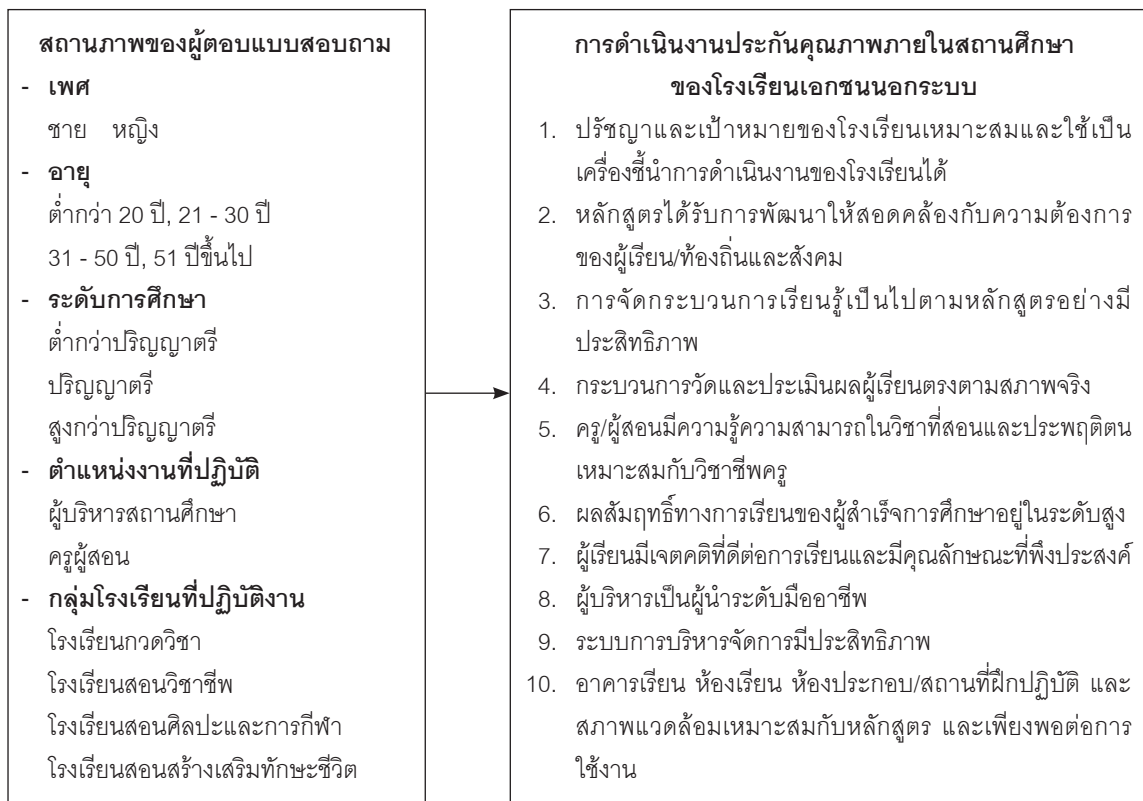
สมมติฐานของการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ

และกลุ่มโรงเรียนที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพ ภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ ทำการ สังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง และมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ซึ่งมี กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นบุคลากรจากโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร 19 แห่ง ประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา และครู/ผู้สอน จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง

บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร 19 โดยทำการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของ แครชีมอร์แกน และทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ให้ครอบคลุมกลุ่มโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ทั้ง 4 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มโรงเรียนสอนวิชาชีพ 10 แห่ง กลุ่มโรงเรียนกวดวิชา 4 แห่ง กลุ่มโรงเรียนสอนศิลปะและกีฬา 4 แห่ง และกลุ่มโรงเรียนสอนสร้างเสริมทักษะชีวิต 1 แห่ง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะประกอบด้วย ผู้รับใบอนุญาต จำนวน 6 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน และครู/ผู้สอน จำนวน 71 คน รวมทั้งสิ้น 92 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะครู โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพในเรื่องเพศอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน ที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Check-List) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ โดยผู้วิจัยใช้มาตรฐานของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) จำนวน 60 ข้อ แบ่งเป็นรายด้านดังนี้

1. การมีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนเหมาะสมและใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงานของโรงเรียนได้ จำนวน 5 ข้อ
2. หลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน/ท้องถิ่น และสังคม จำนวน 5 ข้อ
3. การจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ จำนวน 5 ข้อ
4. กระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนตรงตามสภาพจริง จำนวน 5 ข้อ
5. ครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตนเหมาะสมกับวิชาชีพครู จำนวน 5 ข้อ
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูง จำนวน 5 ข้อ
7. ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ จำนวน 5 ข้อ
8. ผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ จำนวน 5 ข้อ

9. ระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ จำนวน 5 ข้อ

10. อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/ สถานที่ฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับหลักสูตร และเพียงพอต่อการใช้งาน จำนวน 5 ข้อ

11. บริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั่วถึงและเพียงพอ จำนวน 5 ข้อ

12. มีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จำนวน 5 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. การวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

2. วิเคราะห์ระดับสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา รายด้านและรายข้อ โดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร และข้อมูลทั่วไป โดยการทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิเคราะห์รายคู่ ตามวิธีการของ Scheffe

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

บุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี

มีตำแหน่งงานที่ปฏิบัติส่วนใหญ่ คือ เป็นครู/ผู้สอน และอยู่ในกลุ่มโรงเรียนกวดวิชา

ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมพบว่า มีการประเมินการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเรื่องที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับ ได้แก่ การมีครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตนเหมาะสมกับวิชาชีพครู รองลงมา การมีการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ การมีกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนตรงตามสภาพจริง การมีผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูง การมีหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน/ท้องถิ่น และสังคม การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การมีระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ การมีผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ การมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับหลักสูตรและเพียงพอต่อการใช้งาน การมีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนเหมาะสมและใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงานของโรงเรียนได้ และการมีบริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั่วถึงและเพียงพอ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร และข้อมูลทั่วไป

เพศ

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามอายุ พบว่า โดยภาพรวม การมีหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน/ท้องถิ่น และสังคม การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูง การมีผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การมีผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ และการมีบริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั่วถึง และเพียงพอ มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษา

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวม การมีหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน/ท้องถิ่น และสังคม การมีระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ และการมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

มีการปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับในด้านอื่น ๆ นั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครู/ผู้สอนมีการปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน

ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวม การมีครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตนเหมาะสมกับวิชาชีพครู การมีผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การมีผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ การมีระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ และการมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับหลักสูตรและเพียงพอต่อการใช้งาน ผู้บริหารสถานศึกษาและครู/ผู้สอนมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กลุ่มโรงเรียน

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามกลุ่มโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวม และทุก ๆ ด้าน ผู้บริหารสถานศึกษาและครู/ผู้สอนมีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จึงสรุปได้ว่าบุคลากรที่มี เพศ อายุ ตำแหน่งงาน ที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่ปฏิบัติต่างกัน มีการปฏิบัติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร ครั้งนี้ สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวม พบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้การปฏิบัติอยู่ในระดับมากนั้นอาจเนื่องมาจาก ผู้รับใบอนุญาต ผู้บริหารสถานศึกษา และครู/ผู้สอน ต้องปฏิบัติตามนโยบาย และปฏิบัติตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน อีกทั้งทุกสถาบันการศึกษาต้องมีการจัดทำประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ซึ่งต้องทำตามนโยบายที่กำหนดไว้ จึงทำให้มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ทำให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 ทั้งนี้เมื่อพิจารณาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ เป็นรายด้านทั้ง 12 ด้าน พบว่า

1. การมีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนเหมาะสมและใช้เป็นเครื่องชี้นำการดำเนินงานของโรงเรียนได้ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติที่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เป้าหมายในการจัดการเรียนการสอนของแต่ละประเภทโรงเรียนมีเป้าหมายที่แตกต่างกัน มีความสนองของความต้องการของผู้เรียนที่แตกต่างกัน จึงทำให้การมีปรัชญาและเป้าหมายของโรงเรียนเหมาะสมและใช้เป็นเครื่องชี้นำ

การดำเนินงานของโรงเรียนได้มีการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

2. การมีหลักสูตรได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน/ท้องถิ่นและสังคมโดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติที่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก เนื้อหาสาระของหลักสูตร รวมถึงกิจกรรมที่จัดตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของแต่ละประเภทกลุ่มโรงเรียนมีความแตกต่างกัน รวมทั้งในแต่ละกลุ่มโรงเรียนก็จะมีกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามรูปแบบของกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

3. การมีการจัดกระบวนการเรียนรู้เป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพโดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่ต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกระบวนการในการจัดการ

เรียนรู้ การวางแผนการเรียนรู้ รวมถึงการใช้สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ต้องมีความเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับกลุ่มโรงเรียนที่มีวัตถุประสงค์ในการสอนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

4. การมีกระบวนการวัดและประเมินผล ผู้เรียนตรงตามสภาพจริง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการวัดและประเมินผลของโรงเรียนในแต่ละประเภทมีเกณฑ์ในการประเมินผลที่แตกต่างกัน เนื่องจากหลักสูตรที่สอนในแต่ละกลุ่มโรงเรียนไม่เหมือนกัน จึงทำให้การวัดและการประเมินผลมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

5. การมีครู/ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในวิชาที่สอนและประพฤติตนเหมาะสมกับวิชาชีพครู โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากตำแหน่งหน้าที่งานที่ครู/ผู้สอน

ได้รับจะต้องมีความเหมาะสมกับคุณสมบัติของครู/ผู้สอน และหลักสูตรที่กำหนด อีกทั้งกลุ่มโรงเรียนต้องมีการจัดหาบุคลากรที่เหมาะสมและตรงกับหลักสูตรที่ทางโรงเรียนได้จัดทำการเรียนการสอน จึงทำให้เกิดความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

6. การมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับสูง โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้ ความสามารถ และทักษะตามเกณฑ์การประเมินผลของโรงเรียนในแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกัน จึงทำให้ในแต่ละกลุ่มโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

7. การมีผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความมี

สัมพันธภาพที่ดีระหว่างผู้เรียนและครู/ผู้สอน รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันก็มีวิธีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนที่มีรูปแบบแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชน นอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

8. การมีผู้บริหารเป็นผู้นำระดับมืออาชีพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารที่มีกลุ่มอายุสูงกว่าย่อมมีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า รวมถึงระดับหน้าที่ตำแหน่งงานที่ได้รับมอบหมายก็จะส่งผลถึงประสบการณ์ในการทำงานที่ผ่านมา และกลุ่มโรงเรียนที่มีความแตกต่างกันย่อมมีผู้บริหารที่มีทักษะในการบริหารที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

9. การมีระบบการบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่

แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดบุคลากรให้เหมาะสมกับตำแหน่งงาน การจัดสรรบุคลากรจากระดับการศึกษา และการจัดสรรบุคลากรที่มีประสบการณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่โรงเรียนได้กำหนดไว้ นั้น ย่อมส่งผลถึงการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ ถ้าหากสามารถจัดสรรบุคลากรได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

10. การมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมเหมาะสมกับหลักสูตรและเพียงพอต่อการใช้งาน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแต่ละกลุ่มโรงเรียนจะต้องมีการจัดอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องฝึกปฏิบัติ และสภาพแวดล้อมรวมถึงบรรยากาศในการเรียนให้เกิดความเหมาะสม จึงทำให้มีการจัดการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

11. การมีบริการและสวัสดิการที่จัดให้แก่ผู้เรียนทั่วถึงและเพียงพอ โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกันมีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากรูปแบบของการให้บริการ และการจัดสวัสดิการของแต่ละกลุ่มโรงเรียน มีความแตกต่างกัน เพราะวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการจัดหลักสูตรมีความแตกต่างกัน ทำให้มีการจัดระบบการรักษาค่าความปลอดภัย รวมถึงการบริหารด้านสุขภาพที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

12. การมีความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนในการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา และกลุ่มโรงเรียนที่แตกต่างกัน มีการปฏิบัติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมของแต่ละกลุ่มโรงเรียนมีความแตกต่างต่างกันตามวัตถุประสงค์ในการจัดหลักสูตร จึงทำให้ได้รับความช่วยเหลือหรือความร่วมมือจากชุมชน สังคม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2554) (Private School Act, 2007)

สำหรับผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ อายุ ตำแหน่งงานที่ปฏิบัติ และกลุ่มโรงเรียนที่ปฏิบัติต่างกัน มีการปฏิบัติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Akapat (2011) ที่ได้ทำการศึกษากิจการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทราเขต พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเชิงเทรา เขต 1 โดยรวมและรายด้านจำแนกตามตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bangon (2017) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 2 ในบางส่วน โดยมีวัตถุประสงค์การดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานการเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานผลการวิจัย พบว่า สภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับมากทั้งในภาพรวม และรายด้าน โดยด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุดคือ ด้านการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายใน

ตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่วนด้านที่ปฏิบัติต่ำสุดคือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อยู่ในระดับน้อยทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยด้านที่มีปัญหาสูงสุดคือ ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา รองลงมาคือ ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาส่วนข้อที่มีปัญหาต่ำสุดคือ ด้านการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา การเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ในภาพรวมและรายด้าน การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ 2 ด้านคือ ด้านการจัดแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และด้านการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และมีด้านที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในระดับ 0.05 อยู่ 4 คือ ด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ด้านการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ด้านการจัดทำรายงานประจำปี ที่เป็นรายงาน

ประเมินคุณภาพภายในและด้านการจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกันการเปรียบเทียบสภาพการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา ไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน การเปรียบเทียบปัญหาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามขนาดของสถานศึกษาไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

จึงสรุปได้ว่าจากการวิจัยบุคลากรที่มีเพศอายุตำแหน่งงานที่ปฏิบัติและกลุ่มโรงเรียนที่ปฏิบัติต่างกัน มีการปฏิบัติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ แตกต่างกัน จึงเป็นการยอมรับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ ส่วนบุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการปฏิบัติต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ ไม่แตกต่างกัน จึงเป็นการปฏิเสธสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทางแก้ไขและพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชนนอกระบบ จังหวัดสมุทรสาคร ดังต่อไปนี้

1. สถานศึกษาควรมีการจัดระบบรักษาความปลอดภัย ระบบสุขภาพ การจัดหา น้ำดื่ม รวมถึงการกำจัดขยะให้เหมาะสม เพื่อให้ทั้งผู้บริหาร ครู/ผู้สอน และตัวผู้เรียน เกิดความอบอุ่นใจ ปลอดภัย เมื่อได้มาศึกษาในโรงเรียน

2. สถานศึกษาควรมีการจัดการประชุมบุคลากรเพื่อร่วมกันกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาอยู่สม่ำเสมอ เพื่อนำผลของการแสดงความคิดเห็นมาเป็นแนวทางในการแก้ไข ปรับปรุงการดำเนินงานภายในโรงเรียน

3. สถานศึกษาควรมีการปรับปรุงอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องประกอบ/สถานที่ฝึกปฏิบัติ ให้มีความเพียงพอ และพร้อมใช้งาน อยู่เสมอ และมีการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับหลักสูตรในการเรียนการสอน

4. สถานศึกษาควรมีการจัดส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการพัฒนาตามแผนที่วางไว้เพื่อเป็นกำลังใจหรือเป็นตัวกระตุ้นให้บุคลากรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. สถานศึกษาควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้กับความต้องการของท้องถิ่น และสังคม และควรมีการจัดทำเอกสารแบบประเมินกิจกรรมส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่ประสงค์สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร เพื่อเป็นการส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นและสังคม รวมถึงปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้กับผู้เรียน

6. สถานศึกษาควรมีการนำการวัดการประเมินผลไปปรับปรุงแก้ไขพัฒนาผู้เรียน เพื่อนำผลที่ได้ไปพัฒนาปรับปรุงให้ผู้เรียนที่มีเกณฑ์ที่อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานได้มีความรู้ และพัฒนาขึ้นมาให้อยู่ในเกณฑ์ระดับมาตรฐาน

7. สถานศึกษาควรมีการจัดหลักสูตรให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในด้าน จริยธรรม ซื่อสัตย์ ประหยัด และมีระเบียบ เพื่อเป็นการฝึกให้ผู้เรียนทราบถึงหลักการปฏิบัติที่ควรกระทำ

8. สถานศึกษาควรมีการจัดหาครู/ผู้สอนที่เหมาะสม และเพียงพอกับหลักสูตร เช่น จำนวนครู วุฒิครู ประสบการณ์ของครู ฯลฯ ให้สอดคล้องกับหลักสูตร และความต้องการของผู้เรียน

9. ครู/ผู้สอนควรมีอุปกรณ์การเรียนรู้ที่เพียงพอและทันสมัยต่อผู้เรียน เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

10. ผู้บริหารควรมีรูปแบบของการสื่อสาร การสั่งการ และการมอบหมายงาน ได้ชัดเจนไม่ซับซ้อน เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดพลาดในการปฏิบัติงาน

11. สถานศึกษาควรมีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนต่อบรรยากาศและสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการสอนและสภาพแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น

12. สถานศึกษาควรมีการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนหรือองค์กรภายนอก และมีการจัดให้โรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้หรือให้บริการแก่ประชาชนและชุมชน เพื่อเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์ให้กับชุมชน

REFERENCES

- Akapat U. (2011). **Implementation of quality assurance within schools of private schools, Under the Office of Chachoengsao Educational Service Area 1**. Thesis, Faculty of Management Studies, Faculty of Education, Burapa university
- Bangon T. (2017). **Implementation of quality assurance within basic education institutions, Office of Khon Kaen Educational Service Area 2**. Thesis, Master of Education Educational administration College. Northeastern University.
- Office of The Education Council. (2013). **The second decade of education reform**. Bangkok: VTC Communications.
- Private School Act. (2007). **Educational quality standards of informal schools**. Bangkok: Office of the Private Education Commission.
- Rattana D. (2011). **Factors affecting school administrators affecting the quality of distance learning management via satellite system in schools**. Under the Office of Suphan Buri Primary Education Service Area 1. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- SuChat K. (2011). **The quality management system of the private schools outside**. System in Bangkok. Thesis. Chulalongkorn University.
- The Office of the Private Education Commission. (2018). **Report on the quality of the school yearly education Other types of systems**. Bangkok: The Office of the Private Education Commission.
- Uncharee T. (2008). **Reporting of educational management**. Retrieved March 5, 2008, from <https://panchalee.wordpress.com/2009/07/29/reporting/>.